



13. Raamattuluento: Israel Luvatussa maassa

Rukous/Tervetuloa

Joosuan kirja

Tämä luento käsittää Joosuan kirjan kokonaan.

Hengellisesti Joosuan kirjan katsotaan vastaavan Uudessa testamentissa olevaa Efesolaiskirjettä, jonka teksti puhuu "taivaallisista". Tämä puhe on vastaavaa uudenliiton uskovalle kuin on Vanhan testamentin puhe "Luvatussa maasta". Näin nämä kaksi ilmoitusta kuuluvat yhteen. Taivaalliset ja Luvattu maa tarkoittavat samaa maata. Luvattu maa, Kaanaa, on esikuvaa tulevasta Taivaallisesta maasta.

Kanaanin maan valloitus

Jatkamme tässä nyt matkaa Pyhän kansan ja nyt sen uuden johtajan, Joosuan kanssa. Kaikessa tottelemattomuudessaankin Israel oli yhä pyhä kansa, Herralle erotettu, Herran seurakunta.

Juuri nyt oli tapahtumassa sille suuria asioita. Neljäkymmentä vuotta oli kulut lähdöstä Egyptin orjuudesta. Jumalan antama lupaus oli täyttymässä. Kansa oli tulossa sen oikeaan kotiin. Sen esisät olivat asuneet maassa muukalaisina, sitten oli oltu orjuudessa Egyptissä, mutta nyt oltiin vihdoin pääsemässä Luvattun maan omistajiksi. Mutta Mooses ei ollut oikea mies viemään Israelin kansaa kotiinsa. Hän oli lain edustaja. Laki ei voi viedä ketään oikeaan päämäärään, kotiin, sillä lailla puuttuu elämä ja voima. Laki antaa vain ulkoisen tiedon Jumalan tahdosta, ei itse asian olemusta, elämää. Laki jättää erämaahan. Joosuan oli sen sijaan vietävä kansa Luvattuun maahan. Joosua edusti Jeesusta. Heprean kielen Joosua (Jeshua) tarkoittaa suomeksi ”JHWH (Jahve) pelastaa”. Se on Jeesuksen nimi. Joosua oli sellainen kansanjohtaja ja paimen, josta Jumala sanoo: ”Ja minä herätän heille paimenia, ja ne kaitsevat heitä; eivät he enää pelkää eivätkä säiky, eikä heistä yhtäkään puutu, sanoo Herra” (Jer. 23:4).

Mutta tämäkään maa, Luvattu maa, ei ollut vielä lopullinen Kotimaa. Heprealaiskirje sanoo: ”Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, sen jälkeisestä päivästä. Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva.” (Hepr. 4:8,9). Todellinen Levon maa on Jumalan kansalla vielä edessäpäin. Se lupaus koskee kaikkia Jumalaan ja hänen Poikaansa uskovia.

Joosuasta tulee kansan johtaja

Herran palvelija Mooses oli siis kuollut ja Joosuan tehtävänä oli nyt siis viedä Israel sille luvattuun maahan. Herra puhui Joosuulle näin: "Minun palvelijani Mooses on kuollut; nouse siis ja mene tämän Jordanin yli, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan heille, israelilaisille. Jokaisen paikan, johon te jalkanne astutte, minä annan teille, niin kuin olen Moosekselle puhunut. Maa erämaasta ja tuolta Libanonista aina suureen virtaan, Eufrat-virtaan, saakka - koko heittiläisten maa - ja aina Suureen mereen asti, auringonlaskuun päin, on oleva teidän aluettanne. Ei kukaan kes-

tä sinun edessäsi kaikkena elinaikanasi. Niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssasi; minä en jätä sinua enkä hylkää sinua. Ole luja ja rohkea; sillä sinä jaat tälle kansalle perinnöksi sen maan, jonka minä heidän isillensä vannottulla valalla olen luvannut antaa heille."

Tämän puhuttelun jälkeen Joosua puhui vastaavasti kansan päällysmiehille seuraavasti: "Kulkekaa halki leirin ja käskekää kansaa sanoen: 'Valmistakaa itsellenne evästä, sillä kolmen päivän kulluttua te kuljette tämän Jordanin yli mennäksenne ottamaan omaksenne sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, teidän omaksenne antaa. '"

Vastaavasti ruubenilaisia, gaadilaisia ja toista puolta Manassen sukukuntaa Joosua muistutti käskystä jonka Mooses oli antanut. Miesten oli taisteltava voitto Israelille, mutta sen jälkeen he saisivat palata perheittensä luo Jordanin itäpuoleisille alueille, jotka herra oli heille luvannut. Kaikki miehet lupasivat totella Joosuaa.

Joosua lähettää vakoojia Jerikoon

Tämän jälkeen Joosua lähetti salaa kaksi vakoojaa Sittimistä, joka on Joranan itäpuolella, vakoilemaan Jerikoa ja muuta maata. Miehet lähtivät ja tulivat Raahab nimisen porton taloon ja kävivät siellä nukkumaan (Aika ihmeellinen nimi on tässä naiselle annettu, sillä nimi Raahab tarkoittaa muinaista alkumeren hirviötä (Jes. 51:9; Job 9:13 KR92), jonka Jumala on hävittänyt). Raahabista kerrotaan myös näin: "Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniiskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa." (Hepr. 11:31). "Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta. Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?" (Jaak. 2:24,25). Ihmeellistä on sekin, että Raahab mainitaan myös Jeesuksen sukupuussa. Raahab oli Joosuan kirjan tunnetuimpia henkilöitä. Hän oli Uskon sankari.

Mutta jatkamme vakoojien matkassa. Israelilaisten miesten tulo oli kuitenkin huomattu ja asiasta kerrottiin kuninkaalle. Jerikon kuningas vaati nyt Raahabia tuomaan miehet ulos. Mutta Raahab piilotti miehet ja väitti kuninkaalle: "Miehet kyllä tulivat minun luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. Ja kun kaupungin portti pimeän tullen oli suljettava, niin miehet lähtivät ulos. En tiedä, minne miehet menivät; ajakaa nopeasti heitä takaa, niin te saavutate heidät." Raahab oli vienyt miehet katolle ja kätkenyt heidät pellavanvarsien alle. Raahab nousi heidän luokseen katolle ja sanoi miehille: "Minä tiedän, että Herra antaa teille tämän maan ja että kauhu teitä kohtaan on vallannut meidät ja että kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon teidän edessäanne." Jerikossakin oli kuultu Herran suurista teoista kansansa puolesta: Punaisenmeren ihmeellisen ylityksen kansan lähtiessä Egyptistä, ja mitä Herra oli tehnyt kahdelle amorilaisten kuninkaalle tuolla puolella Jordanin, Siihonille ja Oogille. Kun kansat Kanaanin maassa olivat kuulleet kaiken tämän, sydämet raukesivat, eikä kenessäkään ollut enää rohkeutta asettua Israelia vastaan.

Raahab pyysi vielä: "Niin vannokaa nyt minulle Herran kautta, että niin kuin minä olen tehnyt teille laupeuden, tekin teette laupeuden minun isäni perheelle; ja antakaa minulle varma merkki siitä, että jätätte eloon minun isäni, äitini, veljeni, sisareni ja kaikki heidän omaisensa ja pelastatte meidät kuolemasta." Vakoojat lupasivat: "Me vastaamme hengellämme teidän hengestänne, jos vain ette ilmaise tätä meidän asiaamme. Kun Herra antaa meille tämän maan, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta." Raahab laski heidät köydellä alas ikkunasta, sillä hänen talonsa oli kiinni kaupungin muurissa, niin että hän asui muurissa kiinni. Ja hän sanoi heille: "Menkää vuoristoon, etteivät takaa-ajajat kohtaisi teitä, ja olkaa siellä piilossa kolme päivää, kunnes takaa-ajajat ovat palanneet; sitten voitte lähteä matkaanne." Vakoojat vannottivat vielä Raahabia sitomaan hänelle annetun punaisen nauhan ikkunaan, josta miehet oli laskettu alas. Raahabin oli koottava isänsä, äitinsä, veljensä ja koko isänsä perheen luoksensa taloon, että he voisivat pelastua tuholta.

Kolmen päivän vuoristossa piileskelyn jälkeen miehet tulivat Joosuan luo ja kertoivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut. Ja he sanoivat Joosualle: "Herra on antanut koko maan meidän käsiimme, ja kaikki maan asukkaat menehtyvät pelkoon meidän edessämme."

Israelilaiset ylittävät Jordanin

Joosua nousi varhain seuraavana aamuna, ja kansa lähti liikkeelle Sittimistä ja tulivat Jordanille. He olivat siellä yötä, ennen kuin menivät virran yli.

Kolmen päivän päästä kulkivat päällysmiehet leirin halki ja opastivat kansaa. Kun kansa näkisi liitonarkin ja papit kantamassa sitä, niin piti lähteä liikkeelle ja oli seurattava sitä. Oli pidettävä noin kahdentuhannen kyynärän välimatka arkkiin, ei saanut mennä liian lähelle, ettei jouduttaisi harhaan. Joosua sanoi vielä kansalle: "Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra on tekevä ihmeellisiä tekoja teidän keskuudessanne, ja papeille Joosua sanoi: "Ottakaa liitonarkki ja kulkekaa kansan edellä."

Herra sanoi Joosualle: "Tästä päivästä alkaen minä teen sinut suureksi koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että niin kuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen sinunkin kanssa." Sitten Herra antoi lisäohjeita Joosualle. Hän lupasi karkottaa Israelin tieltä kaikki siellä asuvat kansat: kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset, perissiläiset, girkasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset.

Herra kehotti ottamaan kaksitoista miestä, yksi kustakin Israelin sukukunnista. Hän ilmoitti että kun papit, jotka kantavat kaiken maan Herran, liitonarkkia, laskevat jalkansa Jordanin veteen, katkeaa Jordanin vesi juoksussaan ja pysähtyy kuin muuriksi.

Kansa lähti liikkeelle teltoistaan menemään Jordanin poikki. Liitonarkkia kantavat papit kulkivat kansan edellä. Ja kun liitonarkin kantajat tulivat Jordanille ja liitonarkkia kantavien pappien jalat painuivat rantaveteen, pysähtyi ylhäältä päin virtaava vesi ja seisahtui muuriksi kauempana Adamin kaupungin luona. Adam sijaitsee siis Jordan virran yläjuoksulla. Se on Raamatun mukaan Saaretanin vieressä. Ja vesi, joka virtasi alaspäin Aromereen, Suolamereen, hävisi kokonaan. Kansa kulki virran yli Jerikon kohdalta. Liitonarkkia kantavat papit seisoivat paikoillaan kuivalla pohjalla keskellä Jordania, Israelin kulkiessa kuivaa myöten kokonaisuudessaan Jordanin yli.

Näemme tässä esikuvallisena kuinka kuolemanvirta pysäyteltiin Adamin kohdalla, jotta kansa pääsisi tämän virran koskettamatta Pyhään maahan. Adamin perintö perisynteineen onkin pysäytettävä, ennen kuin voidaan uudestisyntyä, tulla Jumalan lapseksi, päästä Luvatun maan perilliseksi. Jumala on suunnitellun kaiken hyvin tarkasti.

Kaksitoista muistokiveä

Kun kansa oli kulkenut Jordanin yli, Herra kehotti ottamaan nuo valitut kaksitoista miestä ja neuvoi heitä Joosuan välityksellä ottamaan keskeltä Jordania, siltä kohdalta, missä papit seisoivat alallaan, kaksitoista kiveä ja viemään ne ja asettamaan ne paikkaan, johon he jäävät yöksi. Kivet tulivat merkiksi kansan keskelle. Kun sitten myöhemmät sukupolvet kysyisivät mitä nämä kivet merkitsevät, niin tulisi vastata heille kuinka Jordanin vesi katkesi juoksussaan Herran liitonarkin edessä, kun se kulki Jordanin poikki. Näin tehtiin. Papit, jotka kantoivat arkkia, seisoivat keskellä Jordania siihen asti että kaikki oli suoritettu, mitä Herra oli käskenyt Joosuan puhua kansalle. Myös ruubenilaiset, gaadilaiset ja toinen puoli Manassen sukukuntaa oli mukana ja kulkivat taisteluun valmiina israelilaisten etunenässä. Noin neljäkymmentä tuhatta sotaan varustettua miestä kulki Herran edellä taisteluun Jerikon arolle.

Sinä päivänä Herra teki Joosuan suureksi koko Israelin silmissä. Kansa pelkäsi häntä hänen elinaikanaan, aivan kuin he olivat pelänneet Moosesta.

Kun liitonarkkia kantavat papit astuivat ylös Jordanista vesi palasi paikoilleen ja virtasi niin kuin ennenkin yli kaikkien äyräidensä.

Kansa ylitti Jordanin ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä ja leiriytyivät Gilgaliin, Jerikon itäiselle rajalle. Ne kaksitoista kiveä, jotka oli otettu Jordanista, Joosua pystytti Gilgaliin.

Kun kaikki kuninkaat, jotka asuivat Jordanin länsi puolella ja meren rannalla kuuluivat, kuinka Herra oli kuivannut Jordanin veden israelilaisten tieltä, ei heissä enää tämän jälkeen ollut rohkeutta asettua israelilaisia vastaan.

Ympärileikkaus ja pääsiäinen Gilgalissa

Herran käskyn mukaan Joosua ympärileikkautti kaikki miehenpuolet. Kaikki miehet, jotka olivat lähteneet Egyptistä ja oli ympärileikattu, olivat kuolleet erämaassa. Herra sanoi Joosualle: "Tänä päivänä minä olen vierittänyt teidän päältänne Egyptin häväistyksen." Sen tähden kutsutaan paikkaa vielä tänäkin päivänä Gilgaliksi (kivikehä). Gilgal on nykyinen Tell.

Kun israelilaiset olivat leiryntyneet Gilgaliin, viettivät he sen kuukauden neljäntoista päivän iltana pääsiäistä Jerikon arolla. Pääsiäisen jälkeisenä päivänä he söivät sen maan tuotteista happamatonta leipää ja paahdettuja jyviä. Seuraavana päivänä lakkasi mannan tulo, sillä he söivät nyt Kanaanin maan omia tuotteita.

Herran sotajoukon päällikkö

Joosuan ollessa Jerikon luona hän näki miehen seisovan edessään paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja kysyi: "Oletko sinä meikäläisiä vai vihollisiamme?" Mies vastasi: "En, vaan minä olen Herran sotajoukon päämies ja olen juuri nyt tullut." Joosua lankesi kasvoilleen maahan, kumarsi ja sanoi hänelle: "Mitä herrallani on sanottavana palvelijalleen?" Herran sotajoukon päämies sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

Jerikon valloitus

Jeriko oli sulkenut porttinsa. Kukaan ei kulkenut portista. Herra sanoi Joosualle: "Katso, minä annan sinun käsiisi Jerikon sekä sen kuninkaan ja sotaurhot. Kulkekaa siis, kaikki sotakuntoiset miehet, kaupungin ympäri, kiertäkää kerta kaupunki; tee niin kuutena päivänä. Ja seitsemän pappia kantakoon seitsemää oinaansarvista paunaa arkin edellä. Seitsemäntenä päivänä kulkekaa kaupungin ympäri seitsemän kertaa, ja papit puhaltakoot pasuunoihin. Ja kun pitkä oinaansarven puhallus kuuluu, kun kuulette pasuunan äänen, niin nostakoon koko kansa kovan sotahuudon; silloin kaupungin muuri kukistuu siihen paikkaansa, ja kansa voi rynnätä sinne ylös, kukin suoraan eteensä."

Ja he vihkivät tuhon omaksi kaiken, mitä kaupungissa oli, miehet ja naiset, nuoret ja vanhat, vieläpä härät, lampaat ja aasit. Kahdelle miehelle, jotka olivat olleet vakoilemassa maata, Joosua sanoi: "Menkää sen porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki hänen omaisensa sieltä ulos, niin kuin olette hänelle vannoneet." Miehet toivat ulos Raahabin sekä hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaikki hänen omaisensa; kaikki hänen sukulaisensa he toivat ulos ja jättivät heidät Israelin leirin ulkopuolelle. Mutta kaupungin ja kaikki, mitä siinä oli, he polttivat tulella; ainoastaan hopean, kullan sekä vaski- ja rautakalut he panivat Herran huoneen aarteistoon.

Mutta portto Raahabin sekä hänen isänsä perheen ja kaikki hänen omaisensa Joosua jätti henkiin; ja hän jäi asumaan Israelin keskuuteen.

Siihen aikaan Joosua vannotti tämän valan: "Kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka ryhtyy rakentamaan tätä Jerikon kaupunkia. Sen perustuksen laskemisesta hän menettäköön esikoisensa ja sen porttien pystyttämistä nuorimpansa." Ja Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi kautta maan.

Aakanin rikkomus

Aakan, Juudan sukukuntaa, otti itselleen Jerikosta tuhon omaksi vihittyä omaisuutta. Silloin syttyi Herran viha israelilaisia kohtaan.

Joosua lähetti miehiä Aihin vakoilemaan maata. Kun he palasivat, sanoivat he Joosualle, ettei kannata koko kansan mennä Aita tuhoamaan. Riittää kun kaksi tai kolme tuhatta miestä menee Aita valloittamaan, sillä niitä on vähän. Kuitenkin Ain miehet löivät Israelilaisia kuoliaaksi noin kolmekymmentä kuusi miestä, ja ajoivat heitä takaa Sebarimiin asti ja voittivat heidät. Silloin kansa pelästyti pahoin ja menettivät rohkeutensa.

Joosua ja kansan vanhimmat lankesivat kasvoilleen maahan Herran arkin eteen ja olivat siinä iltaan saakka. Joosua rukoili ja valitti asiasta Herralle ja toivoi, että olisivat saaneet jäädä Jordanin toiselle puolelle.

Mutta Herra sanoi Joosualle, että Israel oli tehnyt syntiä ottaessaan tuhon omaksi vihittyä ja pannut sen omien tavaroittensa joukkoon. Sen tähden israelilaiset eivät voi kestää vihollistensa edessä.

Tutkimuksessa selvisi, että syyllinen oli Aakan. Kansa poltti ja kivitti hänet ja kasasivat hänen päälleen suuren kivikasan. Näin Herran viha asettui. Sen tähden kutsutaan kivityspaikkaa vielä tänäkin päivänä Aakorin laaksoksi. Jumalan pyhä laki ei anna armoa rikkojalle.

Joosuan kirja on esikuvaa uskovan pyhityselämästä. Niinpä samoin kuin Israel Joosuan avulla valloitti Kanaanin maan omakseen voittamalla kaikki siellä olevat kansat tuhoamalla ne, samoin tulee uskovan taistella voitto synnin vallasta, saavuttaakseen levon vihollisistaan. Tämän tulee tapahtua Jeesuksessa, sillä hän sanoo: "... ilman minua te ette voi mitään tehdä" (Joh. 15:5). Vain tämä on aitoa pyhityselämää. Jeesus Kristus on meidän pyhityksemme. "Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja *pyhitykseksi* ja lunastukseksi, että kävisi, niin kuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra." (1Kor. 1:30,31).

Näin ollen emme ryhdy tässä käymään enää tämän tarkemmin saatuja voittoja, jotka Joosua Jumalan voimassa. Emme ryhdy käsittelemään jokaista Joosuan saamaa voittoa siinäkään mielessä, että tarkastelisimme, mikä voitto tarkoittanee mitään uudenliiton uskovan hylättävää syntiä. Tällainen tulkinta voi johtaa hakoteille ja synnyttää enemmän ahdistusta kuin vapautta. Jos jollakin on tähän armolahja, tehköön tällaista tulkintaa osaamisensa mukaan.

Joosua voitti kaikkiaan Kanaanin maan valloituksessa kolmekymmentäyksi kuningasta.

Joosua hävitti myös aiemmin luennoissamme mainitut jättiläiset, anakilaiset, vuoristosta, Hebronista, Debiristä ja Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta; Joosua vihki heidät kaupunkeineen tuhon omiksi. Niinpä maahan ei jäänyt enää anakilaisia. Vain Gassaan, Gatiin ja Asdodiin niitä vielä jäi.

Joosua valloitti koko maan, aivan kuin Herra oli Moosekselle puhunut. Joosua antoi sen perintöosaksi Israelille, heidän sukukunnilleen heidän osastojensa mukaan. Ja maa pääsi rauhaan sodasta.

Joosua lukee lain Eebalin vuorella

Joosua rakensi Eebalin vuorelle alttarin Herralle, niin kuin Mooses oli käskenyt israelilaisten tehdä. Se tehtiin hakkaamattomista kivistä, joihin ei ollut rauta-aseella koskettu. He uhrasivat sen päällä polttouhreja Herralle ja teurastivat teuraita yhteysuhriksi. Sitten Joosua kirjoitti kiviin jäljennöksen Mooseksen laista, jonka tämä oli kirjoittanut israelilaisille. Niin Israelin kansa siunattiin, niin kuin Mooses oli käskenyt. Tämän jälkeen hän luki kaikki lain sanat, siunauksen ja kirouksen, aivan niin kuin lain kirjassa on kirjoitettuna.

Kanaanin maan jako

Herra käskee jakaa maan

Kun Joosua oli käynyt vanhaksi, Herra sanoi hänelle: "Sinä olet käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, mutta vielä on hyvin paljon maata valtaamatta. Jäljellä oli vielä filistealaisten alueet ja gesurilaisten maa, gebalilaisten maa ja koko Libanon, Hermonin vuoren juurella olevasta Baal-Gaadista siihen saakka, mistä mennään Hamatiin, vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Majimiin saakka, ja lisäksi siidonilaiset. Jaa tämä maa perintöosana yhdeksälle sukukunnalle ja toiselle puolelle Manassen sukukuntaa."

Ja Joosua jakoi maan perintöosana Israelin sukukunnille Herran ohjeen mukaan. Ainoastaan Leevin sukukunnalle hän ei antanut perintöosaa. Jo ennen oli sanottu: Herran, Israelin Jumalan, uhrin ovat sen perintöosa, niin kuin hän on sille puhunut.

Maan jakaminen päättyy

Sitten kun maa oli saatu jaetuksi rajoja myöten, antoivat he Joosualle perintöosan keskuudessaan. Herran käskyn mukaisesti he antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi, eli Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi uudestaan kaupungin ja asettui sinne. Niin päättyi maan jakaminen.

Turvakaupungit

Silloin Herra puhui Joosualle sanoen: "Puhu israelilaisille ja sano: Määrätkää itsellenne ne turvakaupungit, joista minä olen puhunut teille Mooseksen kautta, että niihin voisi paeta tappaja, joka tapaturmaisesti, tahtomattaan, on jonkun surmannut; ja olkoot ne teillä turvapaikkoina verenkostajalta..."

Niin Herran käskystä perustettiin kaupungit kaikille israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille sitä varten, että niihin voisi paeta jokainen, joka tapaturmaisesti oli jonkun surmannut, eikä hänen tarvitsisi kuolla verenkostajan käden kautta, ennen kuin oli ollut kansan tuomitavana.

Leeviläisten kaupungit

Sitten leeviläisten perhekunta-päämiehet tulivat pappi Eleasarin ja Joosuan, Nuunin pojan, eteen ja israelilaisten sukukuntien perhekunta-päämiesten eteen esittäen oman toivomuksensa ja sanoivat. "Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkeja asuaksemme ja niiden laidunmaat karjaamme varten."

Niinpä israelilaiset antoivat leeviläisille perintöosastaan Herran käskyn mukaan nämä kaupungit laidunmaineen.

Herra antoi heidän päästä rauhaan kaikkialla, kuten hän valalla vannoen oli luvannut heidän isillensä. Yksikään heidän vihollisistaan ei kestänyt heidän edessään, vaan kaikki heidän vihollisensa Herra antoi heidän käsiinsä. Niin ei jäänyt täyttämättä yhtäkään niistä lupauksista, jotka Herra oli antanut Israelin heimolle, vaan kaikki toteutui.

Loppukehotuksia

Joosua kutsui sitten ruubenilaiset, gaadilaiset ja toisen puolen Manassen sukukuntaa sanoen: "Te olette noudattaneet kaikkea, mitä Herran palvelija Mooses on käskenyt teidän noudattaa, ja olette kuulleet minua kaikessa, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä. Te ette ole hyljänneet veljiänne koko tämän pitkän ajan kuluessa aina tähän päivään asti, ja te olette noudattaneet, mitä Herra, teidän Jumalanne, on käskenyt noudattaa. Ja nyt on Herra, teidän Jumalanne, suonut teidän veljienne päästä rauhaan, niin kuin hän heille puhui; kääntykää siis takaisin ja menkää majoillenne, siihen perintömaahanne, jonka Herran palvelija Mooses antoi teille tuolta puolelta Jordanin..."

Joosuan jäähyväispuhe

Sitten kun Herra oli suonut Israelin päästä rauhaan kaikilta sen ympärillä asuvilta vihollisilta, ja kun Joosua oli käynyt vanhaksi ja iäkkääksi, kutsui Joosua kaiken Israelin, sen vanhimmat, päämiehet, tuomarit ja päällysmiehet ja sanoi heille: "Minä olen käynyt vanhaksi ja iäkkääksi. Ja te olette itse nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille näille kansoille, jotka hän on karkottanut teidän tieltänne; sillä Herra, teidän Jumalanne, on itse sotinut teidän puolestanne. Katsokaa, minä olen arponut teille, teidän sukukunnillenne, perintöosaksi nämä kansat, jotka vielä ovat jäljellä, ja kaikki kansat, jotka minä hävitin Jordanista Suureen mereen asti, auringonlaskuun päin. Ja Herra, teidän Jumalanne, työntää itse ne pois teidän edestänne ja karkottaa ne teidän tieltänne, niin että te otatte omaksenne heidän maansa, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut. Olkaa siis aivan lujat ja noudattakaa tarkoin kaikkea, mitä Mooseksen lain kirjaan on kirjoitettu, poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle, niin ettette yhdy näihin teidän keskuuteenne jääneisiin kansoihin, ette mainitse heidän jumaliensa nimiä ettekä vanno niiden nimeen, ette palvele niitä ettekä ku-

marra niitä, vaan että riiputte kiinni Herrassa, Jumalassanne, niinkuin olette tehneet aina tähän päivään asti. Sen tähden Herra on karkottanut teidän tieltänne suuret ja mahtavat kansat, eikä ainoakaan ole kestänyt teidän edessänne aina tähän päivään asti... Ottakaa siis henkenne tähden tarkka vaari siitä, että rakastatte Herraa, teidän Jumalaanne. Sillä jos te käännytte hänestä pois ja liitytte näiden teidän keskuuteenne jääneiden kansojen tähteisiin ja lankoudutte heidän kanssansa ja yhdytte heihin ja he teihin, niin tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää karkota näitä kansoja teidän tieltänne, vaan ne tulevat teille paulaksi ja ansaksi, kylkienne ruoskaksi ja okaiksi silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. Katso, minä menen nyt kaiken maailman tietä. Koko sydämenne ja koko sielunne tietäköön, ettei ainoakaan kaikista niistä teitä koskevista lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ole jäänyt täyttämättä; kaikki ovat toteutuneet teille, ei ainoakaan niistä ole jäänyt täyttämättä. Ja niin kuin kaikki teitä koskevat lupaukset, jotka Herra, teidän Jumalanne, on antanut, ovat toteutuneet teille, niin Herra myöskin antaa kaikkien uhkauksiensa toteutua teille, kunnes hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut: jos te rikotte Herran, teidän Jumalanne, liiton, jonka hän on teille säätänyt, ja menette ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte, niin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka hän on teille antanut."

Liiton solmiminen Sikemissä

Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin sukukunnat Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, sen päämiehet, tuomarit ja päällysmiehet, ja he asettuivat Jumalan eteen. Ja Joosua sanoi kansalle muun muassa: "Niin peljätäkää nyt Herraa, palvelkaa häntä nuhteettomasti ja uskollisesti ja poistakaa ne jumalat, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. Mutta jos pidätte pahana palvella Herraa, niin valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella, niitäkö jumalia, joita teidän isänne palvelivat tuolla puolella virran, vai amorilaisten jumalia, niiden, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." Silloin kansa vastasi ja sanoi: "Pois se, että me hylkäisimme Herran ja palvelisimme muita jumalia!"

Niin Joosua sanoi kansalle: "Te ette voi palvella Herraa, sillä hän on pyhä Jumala; hän on kiivas Jumala, hän ei anna anteeksi teidän rikoksianne ja syntejänne. Jos te hylkääte Herran ja palvelette vieraita jumalia, niin hän kääntyy pois ja antaa teille käydä pahoin ja tekee lopun teistä, sen sijaan että hän on ennen antanut teille käydä hyvin." Mutta kansa sanoi Joosualle: "Ei niin, vaan me palvelemme Herraa." Silloin Joosua sanoi kansalle: "Te olette itse todistajina itseänne vastaan, että olette valinneet itsellenne Herran palveluksenne häntä." He vastasivat: "Olemme." Hän sanoi: "Niin poistakaa nyt vieraat jumalat, joita on teidän keskuudessanne, ja taivuttakaa sydämenne Herran, Israelin Jumalan, puoleen." Kansa vastasi Joosualle: "Herraa, meidän Jumalaamme, me palvelemme, ja hänen ääntänsä me kuulemme." Niin Joosua teki sinä päivänä liiton kansan kanssa ja antoi heille Sikemissä käskyt ja oikeudet. Ja Joosua kirjoitti nämä puheet Jumalan lain kirjaan, ja hän otti suuren kiven ja pystytti sen sinne, tammen alle, joka oli Herran pyhäkössä. Ja Joosua sanoi kaikelle kansalle: "Katso, tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan, sillä se on kuullut kaikki Herran sanat, jotka hän on meille puhunut, ja se on oleva todistajana teitä vastaan, ettette kieltäisi Jumalaanne." Sitten Joosua päästi kansan menemään, kunkin perintöosalleen.

Mutta puhuessaan näin, Joosua jo ennusti kuinka Israel tulee joka tapauksessa luopumaan Herrasta, isiensä Jumalasta, ja lankeamaan palvelemaan epäjumalia. Kukaan ei kestä Herran edessä vain lakia noudattamalla. Se on liian raskas taakka, sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon se, joka ei pidä tämän lain sanoja eikä täytä niitä. Ja kaikki kansa sanokoon: 'Amen.'" (5. Moos. 27:26). Ja vielä: "Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee."" (Gal. 3:10).

Lankeemus kuin odottaa ovella lakiin sitoutunutta. On kirjoitettu vielä: ”...mutta Israel, joka tavoitelti vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.” (Room. 9:31). ”Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet” (Room. 11:7).

Joosuan kuolema

Näiden tapausten jälkeen Herran palvelija, Joosua, kuoli sadan kymmenen vuoden vanhana. Hänen syntymävuottansa ei ole ilmoitettu. Se johtuu tietenkin siitä, että hän edusti Jeesusta ja hänhän oli syntynyt Jumalasta jo muinaisuudessa, ennen aikojen alkua. Hänellä ei ole siis ikää eikä vuosien määrää.

Israel palveli Herraa Joosuan koko elinajan ja niiden vanhinten koko elinajan, jotka elivät vielä kauan Joosuan jälkeen ja tunsivat kaikki ne teot, jotka Herra oli Israelille tehnyt. Ja Eleasar, Aaronin poika, kuoli, ja he hautasivat hänet Gibeaan, hänen poikansa Piinehaan kaupunkiin, joka oli annettu hänelle Efraimin vuoristosta.

Mitä Joosuan kirja kaiken kaikkiaan meille uudenliiton ihmisille opettaa?

Ensinnäkin viholliskansojen voittaminen Joosuan kirjassa on samaa kuin meille synnin voittaminen elämässämme. Sen suhteen ei saa armoa tuntea. Siksi luonnolliselle ihmiselle Joosuan kirja vaikuttaa raakalaismaiselta. Kaikki uskovaisetkaan ei Joosuan kirjan sanomaa ymmärrä. Tämä kirja opettaa, että jos synti saa jäädä asumaan keskellemme, siitä ei hyvää seuraa. Israelin kohdalla nuosen keskuuteen jääneet kansat toivat mukanaan lankeemuksen ja niin käy sille joka kovin välinpitämättömästi suhtautuu synnin voittamiseen. Heprealaiskirje muistuttaa: ”Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan” (Hepr. 12:4).

Toisaalta Herra antoi Kanaanin maan Israelille omaksi, vaikka siellä asui vielä viholliskansoja. Näin on meidänkin laitamme. Luvattu maa on jo meidän ikioma maamme, mutta se pitää voittaa kokonaan omaksi, hävittämällä siellä vielä asuvat viholliset. Tällaisia syntivihollisia ovat muun muassa lihallisuus ja maailmallisuus: ”Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli. Sillä lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; sen tähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan. Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.” (Room. 8:5-8). Ja vielä: ”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.” (Gal. 5:19–21).

Maailmallisuudesta: ”... hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalaisesti nykyisessä maailmanajassa” (Tiit. 2:12). ”ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.” (Hepr. 12:16).

Mutta ennen kaikkea Joosuan kirja kertoo siitä, kuinka Jumalan vuosisataiset lupukset toteutuivat ja Israel sai omaksi maan, jonka Herra oli sille luvannut. Herra on sanonut muun muassa näin: ”Et sinä vanhurskautesi ja oikeamielisyytesi tähden pääse ottamaan heidän maatansa omaksesi, vaan näiden kansojen jumalattomuuden tähden Herra, sinun Jumalasi, karkottaa heidät sinun tieltäsi ja täyttääkensä, mitä Herra valalla vannaen on luvannut sinun isillesi, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille.” (5. Moos. 9:5).

Ja niin kuin Israel pääsi kerran omaan kotimaahansa, myös Herraan uskoville kuuluu lupaus oikeasta kotimaasta: ”Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo varmasti tuleva. Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon teoistaan, hänkin, niin kuin Jumala omista teoistansa. Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä [eli Israelia].” (Hepr. 4:9–11).

Aamen. Rukoillaan.